

ASGER SCHNACK

åbning

Til Magne Furuholmen

hvad jazzmusikken vil i dette rum af håndholdt farve ved vi godt
hvad den drømmer om er at komme til orde som fremtrådte skygger
ingen gråd uden et højere væsen ingen tårer uden en klar frost
improvisationen starter i gulvhøjde eller rutscher ordløs fra taget
billeddannelsen griber om sig river en barndom op med vilje
den lyd der forplanter sig kender vi som en rude til det ukendte
skyller det ind over os eller bevæger vi os i hast gennem vand
der er dømt lukkede øjne indtil vi åbner dem til lyden af melodilinjen

hvad jazzmusikken vil i dette skumringsfelt af nyhed tror vi at vide
den vil indføre nye bestemmelser for åndedrættet den kropslige væren
derfra hvor vingerne berører skyernes skygger falder lyset som sølv
hvis vi kalder det en frigørelse er det et spring over høje mure
der løber farve ud af øjnene på den der ser i dette vidtstrakte spejl
bemærk timingen den drejende overgang fra forside til bagkant
her skærer verden sig ind set fra siden bevæger vi os som eksistens
vip med tanken hejs et flag rytmisk folder det sig ud fra den anden side

skulle der være en tredje mulighed et krydsfelt stiller vi os gerne derind
ilden peger på farven og rytmen i vinden fra tanken om kroppen
løftet op som skulptur fra en fortid af vældige dynger af intet
hvad jazzmusikken vil i dette skilderhus af ventende morgen ved vi
den vil trække trådene sammen til et tæppe af sansning og besvær
ikke uden arbejde kommer lethed frem som en fjer en makker for livet
skulle det ende med et maleri af verden løber det foran som dråber
en kold eftermiddag står drømmen som efterbillede et synligt afterbeat